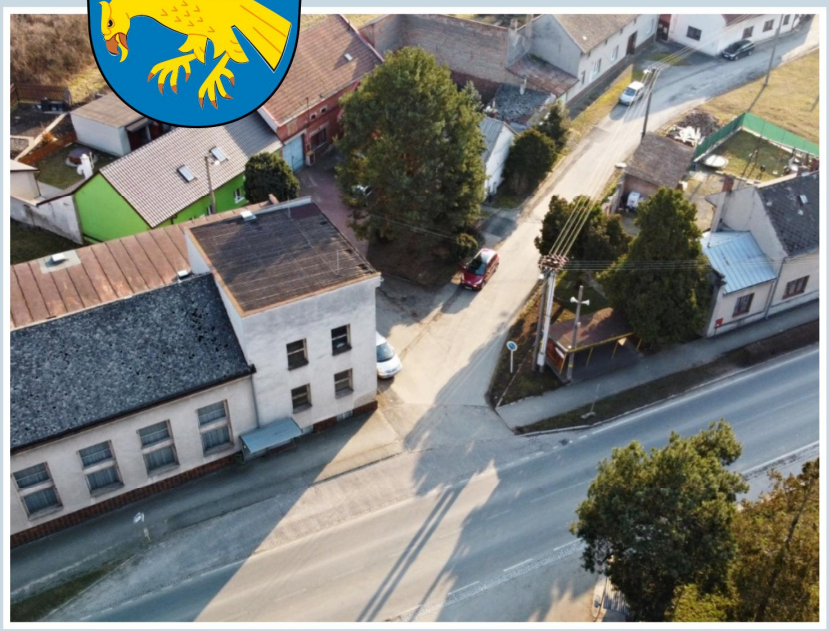

ZPRAVODAJ OBCE PROSENICE

1/2021

KŘIŽOVATKU U KULTURNÍHO DOMU ČEKAJÍ ROZSÁHLÉ STAVEBNÍ ÚPRAVY

Aktuální foto ul. Osecké (autor Martin Rybka). Pod fotem rozpracovaný projekt revitalizace této ulice, který zahrnuje novou místní komunikaci se zpomalovacím prvkem, nový chodník, autobusovou zastávku, nové veřejné osvětlení a rozšíření počtu parkovacích míst.

INFORMACE STAROSTY

Vážení spoluobčané,

ve skrytu duše jsem doufal, že rokem 2020 vše špatné skončí a nový rok začne pozitivněji a optimističtěji. Zatím to tak bohužel nevypadá. Víc a víc vnímám, že neustávající negativní informace, které na nás chrlí média, a dopady vládních opatření, se odráží na náladě ve společnosti. Snad paprsky jarního sluníčka přinesou i více optimistické nálady a energie, kterou všichni tolik potřebujeme. Pojďme shrnout nejvýznamnější události posledního čtvrtletí.

Nový zákon o odpadech

Dne 23.12.2020 byl ve Sbírce zákonů pod číslem 541/2020 Sb. vyhlášen nový zákon o odpadech. Tento zákon nabyl účinnosti již 1.1.2021 a způsobil tak značné komplikace zejména obcím a společnostem, které nakládají s odpady. První pracovní den roku 2021 započalo dlouhé a intenzivní jednání s firmami, které z obce sváží jednotlivé druhy odpadů. Nový zákon a absence prováděcích vyhlášek přinesl chaos, který trval 2 měsíce. Až po této době bylo konečně jasné, kdo a za jakou cenu je schopen odpad svážet a likvidovat. Nově uzavřené smlouvy či dodatky ke smlouvám přináší navýšení výdajů za svoz a likvidaci všech druhů odpadu. Je tedy jasné, že doposud vybírané poplatky nepokryjí výdaje odpadového hospodářství obce pro rok 2021 a obec je bude dotovat z vlastního rozpočtu. Zákon také zrušil stávající způsob vybírání poplatku a systém hospodaření s komunálním odpadem, který se v Prosenicích osvědčuje již 20 let. Do konce roku je obec povinna připravit a vydat novou obecně závaznou vyhlášku o stanovení obecního systému odpadového hospodářství. Další informace o novinkách, které přinesl nový zákon naleznete v samostatném článku v tomto zpravodaji.

Rekonstrukce obecního bytu

Počátkem roku byly dokončeny rekonstrukční práce bytu č. 3, který se nachází v přízemí bytového domu v ul. Maloprosenská č. p. 158. Součástí prací byly především sanační opatření zdiva proti vlhkosti a plísním a přebudování vany na sprchový kout.

Opatrovnictví a sociální případy

Ani první čtvrtletí nebylo jiné a mě i místostarostku Martinu Kolískovou zaměstnávala agenda opatrovnictví a řešení sociálních případů. Aktuálně probíhá soudní řízení, jehož výsledkem bude další osoba zbavená právní způsobilosti, za kterou bude obec právně zodpovědná.

Vzhledem k záměru zbourat chátrající dům v ul. Na Loukách č.p. 220 se snažíme najít azyl zejména staršímu ze dvou obyvatelů, kteří tuto nemovitost dlouhodobě obývají. Po velkém úsilí místostarostky se podařilo dostat staršího skvotera do užšího výběru čekatelů o místo v azylovém domě Armády spásy. Bod zlomu nastal ve chvíli, kdy na místo přijely pracovníci Armády spásy a skvoter je „odbyl“ s tím, že o žádný azylový dům nemá zájem, protože půjde do domova důchodců. Bohužel domovy důchodců lidi bez základ-

ních hygienických návyků a se závislostí na alkoholu nepřijímají. Proto je osud tohoto člověka ve hvězdách…které ovšem září velmi temně.

Ekonomická krize a obecní rozpočet

Nouzový stav a vládní opatření stále více dopadají na stav veřejných financí. Ne jinak je tomu i v případě rozpočtových příjmů naší obce. V následující tabulce vidíme srovnání elementárních daňových příjmů obce k 28.2. za poslední 3 roky (tzn. příjmy za měsíce leden a únor). Jaký bude další vývoj lze jen těžko odhadovat.

Základní daňové příjmy obce k 28.2.	2019	2020	2021
Daň z příjmů fyzických osob placená plátci	519 703,51 Kč	524 153,76 Kč	**299 772,73 Kč**
Daň z příjmů fyzických osob placená poplatníky	10 493,34 Kč	8 164,04 Kč	**5 738,28 Kč**
Daň z příjmů fyzických osob vybíraná srážkou	42 048,28 Kč	43 529,13 Kč	**23 904,21 Kč**
Daň z příjmů právnických osob	166 479,39 Kč	69 732,97 Kč	112 701,18 Kč
Daň z přidané hodnoty	1 034 568,94 Kč	1 044 465,43 Kč	**467 275,39** Kč
Daň z hazardních her s výj. dílčí daně z technických her	16 579,52 Kč	19 395,02 Kč	**5 365,75 Kč**
Daň z nemovitých věcí	2 477,30 Kč	714,87 Kč	964,53 Kč
	1 792 350,28 Kč	**1 710 155,22 Kč**	**915 722,07 Kč**

Stavební úpravy křižovatky ul. Maloprosenská x Na Loukách

Dne 9.3.2021 proběhlo otevírání obálek s cenovými nabídkami na tuto stavební akci. Zájem projevily pouze dvě stavební firmy. Smlouva o dílo byla uzavřena s firmou SISKO, spol. s r.o. s nabídkovou cenou 4 833 642,39 s DPH. Předpokládaná rozpočtovaná cena byla původně 5478549,55 Kč s DPH. Stavební práce by měly být zahájeny v druhé polovině dubna. Obec již obdržela finální právní akt o přidělení dotace, která z větší části pokryje náklady na tuto stavební akci. Více o této stavbě viz zpravodaj 2/2020.

Výstavba kanalizace v ul. Osecká

K otevření obdržených cenových nabídek na stavební akci došlo dne 10.3.2021. Předpokládaná rozpočtovaná cena byla 7 316 024,41 Kč bez DPH. Obdrženo bylo celkem 8 nabídek. Nejnižší nabídka od firmy VK - AQUA Olomouc, spol. s r.o. byla ve výši 3 409 860,00 Kč bez DPH, což představuje 51,7% z předpokládané ceny. Proto proběhlo dotazovací řízení s cílem objasnit, zda je firma schopna za tak nízkou cenu zakázku zrealizovat. Vzhledem k řádnému objasnění a zdůvodnění cenové nabídky byla jako vítězný dodavatel vybrána firma VK-AQUA Olomouc, spol. s r.o. V současné době běží lhů-

ta, kdy se mohou proti výsledku výběrového řízení ostatní uchazeči odvolat. Teprve poté je možné uzavřít smlouvu o dílo. Co se týče realizace, zahájení stavebních prací je odhadováno na červen. S pravděpodobností se začne s úsekem kanalizace v ul. Osecká. Letošní rok bude z pohledu dopravních omezení a uzavírek nejhorším rokem. Nahromadily se stavební akce, které nesnesou odklad. Jedná se hlavně o stavbu mostu přes Strhanec v ul. Osmek v Přerově (byla odložena na 6.8.2021) a stavbu kruhového objezdu v Přerově u Lidlu, která začne 1.5.2021. Proběhlo již mnoho jednání s cílem stavební akce zkoordinovat a hlavně docílit výstavby kanalizace u nás v obci. Další jednání jsou přede mnou. Poté teprve budu moci zveřejnit přesný harmonogram výstavby kanalizace. Jisté je, že tato akce bude realizována v tomto roce.

Výstavba RD v lokalitě Na Loukách

V minulém vydání zpravodaje jsem informoval o odkupu pozemků v lokalitě Na Loukách a o následném procesním postupu, který vyústí nabídkou stavebních pozemků k odkupu. Za poslední čtvrtletí jsem obdržel více než 40 požadavků na odkup stavebního pozemku v obci. Proto znovu uvádím, že obec žádnými stavebními pozemky nedisponuje. Až budou pozemky připraveny, je mým záměrem prvně obeznámit evidované zájemce z řad občanů nebo bývalých občanů. Bohužel celý proces přípravy území pro výstavbu se z důvodu nouzového stavu a vládních opatření značně protahuje. Jedním ze zásadních problémů jsou uzavřené školy. Část projektantů, architektů a úředníků místo své práce musí plnit povinnosti při distanční výuce a péče o děti. Taktéž systém zavedený proti nákaze koronavirem, kdy pracovník magistrátu je v sudý týden v kanceláři dva dny a v lichý týden dny tři, potřebné schvalovací procesy neurychluje. Proto nejsem schopen sdělit žádný reálný termín. Na zadní straně tohoto vydání zpravodaje můžete zhlédnout rozpracovaný návrh územní studie, který je těsně před dokončením.

Přechod pro chodce v ul. Grymovská

V době vydání tohoto zpravodaje probíhají stavební práce na přechodu pro chodce v ul. Grymovská. Dokončení stavby se očekává do poloviny měsíce dubna.

Poničená silnice III. třídy v ul. Maloprosenská a Grymovská

Špatný stav silnice v ul. Maloprosenská a Grymovská byl opakovaně oznámen Správě silnic Olomouckého kraje. Bohužel zima poškodila značné množství komunikací, které postupně prochází nutnými opravami. Proto jsem nedostal přesnou odpověď ohledně termínu oprav.

Vážení spoluobčané, přeji Vám krásné a pohodové prožití svátků velikonočních v společnosti svých nejbližších. Hlavně pevné zdraví a také nervy, abychom tuto nelehkou dobu bez šrámů na těle a na duši přečkali.

Luboš Zatloukal, starosta

VÝDEJNÍ OKÉNKO UMOŽNILO PŮJČOVAT KNIHY

Půjčit si knihy v současné době v knihovnách nelze, a tak jsme se v té naší domluvili alespoň na otevření výdejního okénka. Není to ideální, člověk nemůže procházet regály, vyndávat knížky, zalistovat, pročíst anotaci … Je to však jediná možnost, jak si knihu vypůjčit. A co? Třeba si půjčíme knihu, po které bychom jinak nesáhli. A ejhle, do čtení se zabereme po první kapitole a autora hnedle přiřadíme ke svým oblíbencům. Nebo také ne. Ale co se tak hrozného stalo, knihu za dva týdny s ostatními vrátíme a zkusíme jinou. Berme tuto situaci jako možnost zkusit něco nového, něco jinak.
Obecní knihovna bude mít výdejní okénko zatím otevřené každou lichou středu od 16.30 do 19 hodin. Přihlásit se mezi nové čtenáře není problém. Naši báječní knihovníci vám rádi vystaví průkaz.

Martina Kolísková, místostarostka

DĚKUJEME ZA PŘÍSPĚVEK DO TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Dvacátý prvý ročník Tříkrálové sbírky proběhl v naší obci od 2.1. do 17.1. 2021, a to poněkud netradičně. Vzhledem k celostátní pandemii koronaviru nebylo Charitou dovoleno, aby koledníci obcházeli vesnici a vybírali peníze po domech. Pokladničky tedy byly umístěny v kanceláři obecního úřadu, v bydlišti Ing. Milana Pospíšilíka, Na Návsi 226, a u Antonína Zatloukala, Na Chmelínku 66, kam lidé nosili peníze.

Za této neobvyklé situace pořadatelé nepředpokládali, že se nasbírá nějaká větší částka. Výsledek však předčil očekávání, neboť se vybralo 17.490 Kč. Ukázalo se, že v této těžké době byla řada lidí velmi solidární s „potřebnými“, na které se vybíralo, a přispěla částkou dle svých možností. V Radvanicích se vybralo 6.062 Kč a v Buku se nevybíralo. Celkem se za farnost vybralo 23.552 Kč.
Pro porovnání - v loňském roce se vybralo v Prosenicích 24.684 Kč a za farnost 39.518 Kč.

Sbírka byla určena na pořízení kompenzačních pomůcek pro domácí zdravotní a hospicovou péči, nákup aut pro charitní pečovatelskou službu a další projekty. Tyto služby charity běžně využívají také lidé žijící v Prosenicích.

Velký dík Oblastní charity Přerov patří všem, kteří pomohli s realizací sbírky, pracovníkům obecního úřadu a těm, co peníze vybírali a hlavně všem dárcům, kteří přispěli jakoukoliv částkou. Poděkování patří také lidem, kteří zaslali dárcovskou DMS nebo peníze poslali přímo na účet charity.

Připravil: Ing. Milan Pospíšilík

SNAŽÍME SE POMOCI OCHRÁNIT NAŠE SENIORY

Letos, stejně jako v roce minulém, jsme pro naše dříve narozené spoluobčany nemohli uspořádat již tradiční besedu. Proto jsme přemýšleli, jak jim tuto složitou dobu trochu usnadnit. Setkávání se jim určitě chybí. Místo drobného dárečku pro radost jsme se nakonec rozhodli věnovat všem, kteří dosáhli 70 let, dva certifikované respirátory. Aby to nebyly respirátory jen tak obyčejné, ale naše „PROSENSKÉ“, dostal každý k respirátorům znak obce. Stačí ho na respirátor nalepit podobně, jako mají například vládní činitelé nalepenou státní vlajku. Prostě takový respirátor pro pravé patrioty Prosenic.
V každé obálce našli senioři také návod, jak opětovně respirátor použít dle doporučení vědců a odborníků z Iniciativy sníh. Podrobné instrukce včetně videonávodu najdete na tomto odkazu: https://www.iniciativa-snih.cz/moznosti-a-limity-opetovneho-pouziti-respiratoru-ffp2-pro-soukrome-pouziti/.

Snad v této době, mimo pomoci s ochranou dýchacích cest před zákeřnými viry, vykouzlily „prosenské respirátory“ i úsměv.

Martina Kolísková, místostarostka

VYUŽIJTE SVOZU NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Obecní úřad Prosenice ve spolupráci s firmou Biopas s.r.o. Kroměříž pořádá **v sobotu 24. dubna v době od 12:45 do 13:40 hodin** sběr nebezpečného odpadu.

Své vytříděné nebezpečné odpady přineste ke sběrnému vozidlu, které bude přistaveno **na parkovišti u obecního úřadu (naproti kostela) a poté u železniční stanice U Nádraží v Prosenicích.**

Přinést můžete znečištěné prázdné obaly: plechovky od laku, staré barvy a lepidla, zabarvené a nalakované předměty; baterie: tužkové baterie, knoflíkové baterie, baterie z osobních a nákladních aut a traktorů; chemikálie používané v domácnostech a domácími kutily: laboratorní misky, ustalovače, bělidla, kyseliny, louhy, zvláštní lepidla; staré léky, teploměry; prostředky na ochranu rostlin: postřiky všeho druhu ze zahrad; barvy, laky, spreje, nátěry na dřevo, mořidla, laky ve spreji; ředidla do nátěrových hmot: čisticí benzín, terpentýn, rozpouštědla; starý olej jako motorový, mazací, převodový, fritovací oleje; vyřazené pneumatiky: z osobních automobilů, automobilů nákladních, traktorů, motocyklů, návěsů, přívěsů apod.; Dále můžete přivézt: staré ledničky, mrazničky, staré televizory, rozhlasové přijímače, elektrotechnické přístroje, zářivky a výbojky.

Žádáme občany, aby své nebezpečné odpady odevzdávali přímo pracovníkům firmy Biopas.

Božena Szurmanová, Obecní úřad Prosenice

ZAČÁTEK ROKU VE DRUŽINCE BYL PLNÝ HER

Leden, únor, březen, podle pranostiky – březen, za kamna vlezem…
Ale my všichni, tady u nás ve škole, za těmi pomyslnými kamny vůbec nechceme být.

Mrzí nás opětné uzavření škol, nejdříve pouze omezení prezenční výuky u našich starších školáků, následně od 1. března i připojení těch mladších a navíc také dětí ze školky.
Vypadá to, když se nás scházelo ve škole méně, že se toho moc nedělo. Ale opak je pravdou. A my se i teď trochu pochlubíme a seznámíme čtenáře s náplní naší činnosti. Ano, bohužel nemohl proběhnout pravidelný *turnaj ve stolním tenise* ani opravdu oblíbený a i široké veřejnosti z okolí známý *dětský karneval*. Nemohli jsme uspořádat ani tolik v celé republice oblíbenou soutěž mažoretek *Prosenská mažoretka.* Letos už to měl být jubilejní 10. ročník této soutěže. A to nás opravdu mrzí.

Přesto jsme se nenudili a společně s dětmi jsme se bavili. Letos nám přál sníh a mráz, a tak jsme toto super zimní počasí jaksepatří využili k pořádnému řádění. Boby a lopaty si od nás neodpočinuly žádný sněhový den. Vytvářeli jsme opravdu zdařilé sněhové stavby. Díky silným mrazům jsme z přírodnin a vody vytvořili pěkné ledové ozdoby. Pravda, vydržely jen po dobu mrazů, ale stály za to. Dokonce, když bylo během dne tepleji, ozdoby se pomalu rozpouštěly a už to vypadalo, že veškerá krása bude rychle pryč, ale následné večerní mrznutí

vytvořilo ozdobám ještě zajímavé rampouchy. Také jsme se stavbou sněhuláků zapojili do celorepublikové akce *Sněhuláci pro Afriku*.

A jak to vypadalo v hernách? Všechny nás zaujalo další pokračování projektu *Hokusy, pokusy* s tématy Hrátky s ledem a vodou a Světlo kolem nás.

Zdařilé a hodně veselé akce byly *Kloboukománie*, *Pomalá olympiádka*, *Velká mozaiková šou* a *Veselé kelímkování*. Všechny tyto projekty byly naplněny soutěžemi, hrami, výtvarnou činností..., prostě bylo to hodně zábavy nejrůznějšího druhu a zaměření.

Měsíc únor byl také ve znamení *velkého stavitelského umění* z dostupného, ale netradičního materiálu – deky, prádlové šňůry, vyřazené závěsy a prostěradla, židle a veliké plochy kartonu, k tomu trochu fantazie a o super zábavu bylo postaráno.

Samozřejmě do výčtu našich činností můžeme zařadit i učení, které ale vůbec není mučení. Tady u nás si děti své znalosti utvrzují a rozšiřují zábavnou formou a to, že se vlastně učí, ani nezaznamenají. K zajímavým aktivitám patří i *dílny čtení*, nejenže si přečteme společně moc hezké pohádky a příběhy, ale my si ty příběhy i zahrajeme a výtvarně zpracujeme. Také jsme uspořádali výtvarnou soutěž *Malý dobrodruh*, malovali jsme a kreslili na motivy pravěkého příběhu brontosaura Brontíka. Naše dětská porota následně vybrala ty nejzdařilejší práce. Jak to dopadlo, to ale ještě nevíme. Vyhlášení této soutěže je to první, co nás čeká, až se zase všichni sejdeme.

A nesmíme zapomenout ani na další republikový projekt *Duhové střípky*, ve kterém jsme plnili další výzvy. Naše duha už má čtvrtou barvu.
Měsíc březen, ten už je na tom trochu hůř. Opravdu, kde nic není… Všichni víme proč. Ale i přesto, kdo nebude líný vyrazit do přírody, ten se může v závěru měsíce těšit na hru *QR kódy s úkoly*. A ještě jedno překvapení na všechny čeká. Kdo bude chtít, může se stát chytrým detektivem a podle zašifrovaných zpráv hledat a třeba i úspěšně najít vajíčka *velikonočního zajíčka*. Podrobnosti najdou děti ve svých e-mailech. A my jim budeme držet pěsti. Aby se jich zúčastnilo co nejvíc a taky aby se jim dařilo.
Jak to dopadlo, to všem prozradíme v dalším čísle Zpravodaje. Za nás už je to asi všechno a jak říkáme, už se těšíme na otevření škol.

Za školní družinu
v ZŠ a MŠ Prosenice

Jana Trnčáková
a Jana Lapáčková

PODPOŘME SPOLU ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Díky ochotě našich knihovníků a pracovnic obecního úřadu jsme se připojili **k projektu sběru starých a nepotřebných mobilních telefonů**.
Tím, že mobil po skončení životnosti nevyhodíme do směsného odpadu, ale bude recyklován, podpoříme ochranu životního prostředí a zdraví člověka. Na skládkách totiž dochází k uvolňování toxických látek do životního prostředí. Podle vědeckých studií až 40 % nebezpečného olova pochází z elektrického a elektronického odpadu. Ať už dříve nebo později, olovo se ze skládek dostane do podzemních vod a odtud do rostlin, živočichů a samozřejmě také do člověka. Navíc, pokud mobil skončí na skládce odpadu, nelze znovu využít suroviny, které mobil obsahuje.

Recyklací se z mobilního telefonu získají suroviny v hodnotě 13 - 20 Kč. Díky tomu věnuje pořadatel akce za každý takto „vyhozený“ telefon 10 Kč na charitativní účely. Letošní výtěžek získá Jedličkův ústav.
V součtu takto přispějeme k ochraně našeho životního prostředí a pomůžeme dětem s tělesným postižením s integrací do běžného života.

Máte doma starý, nepotřebný mobil? Přineste ho, prosím, nejpozději do 22.4. na obecní úřad nebo v době otevřeného výdejního okénka do knihovny.

Děkuji
Martina Kolísková,
místostarostka

„JAK SE UČÍ NA DISTANČNÍ“
aneb
„DISTANČNĚ A S ÚSMĚVEM“

Za námi je pomalu další čtvrtletí výuky v „úsporném“ režimu. Po krátkodobém návratu žáků do školy po půli listopadu loňského roku se škola po prodloužených vánočních prázdninách v lednu znovu otevřela jen pro žáky 1. - 3. ročníku. Tehdy jsme si říkali - alespoň něco! Šlo o velkou výhodu pro žáky z těchto tříd a příslušné pedagogy, v neposlední řadě určitě i pro rodiče.
V nevýhodě ve smyslu ochuzení o školní prostředí a efektivnější výuku však zůstali žáci 4. a 5. třídy, pro které od nového roku započala opět povinná distanční výuka. Říká se, že děti obecně chtějí raději spoustu volna, prázdniny, školu vnímají jako nutné zlo, ale tentokrát jsme nadšení z jejich strany nezaznamenali. Radostná situace to nebyla ani pro naše pedagogy. Osobní kontakt je pro žáky naší školy důležitý a pro celou výuku to platí dvojnásob.
Do konce února se tak mohli pouze žáci 1. - 3. ročníku vzdělávat prezenčně ve škole, taktéž díky školní družině mohli podnikat různé aktivity a pracovat na dalších

činnostech. S nadsázkou lze říci, že si tak vlastně užili „VIP školní členství“ – což se bohužel o 4. a 5. ročníku říci nedá.
Cílevědomě a s kladným očekáváním se ZŠ Prosenice zapojila do výzvy ředitelů malotřídních škol, ve které jsme žádali o možnost nástupu i zbylých ročníků naší školy, avšak neúspěšně. Nakonec, aby to nebylo „pozitivní“ pro nikoho, na začátku března se bohužel i 1. - 3. ročník dočkal uzavření a následné povinné distanční výuky. Teď už v tom tedy jede celá škola.
Ač to v každém ohledu všem ubírá sil a čím dál tím častěji se ptáme, kdy už to

skončí, snažíme se na situaci stále dívat optimisticky. Všichni pedagogové předávají svým žákům co nejvíce i přes distanční formu vzdělávání, a dostavují se tak dobré výsledky. I když není pochyb o tom, že osobní přítomnost ve škole je nade všechny digitální vymoženosti a webové vysílání.
Po prvotních zkušenostech s distanční výukou z loňského roku se naši pedagogové spolu s žáky více sehráli v komunikaci přes digitální technologie. Nechtěný, nevyžádaný, ale přesto očekávaný přesun k distanční formě výuky tak proběhl lehce a bez komplikací. Ze situace sice nejsme nadšeni, nicméně jsme rádi alespoň za možnost realizace výuky přes PC a studijní platformy. Digitální gramotnost roste na všech stranách a moc si ceníme snahy všech našich žáků v přístupu k distanční výuce.
V učení vůbec nezahálíme, od ledna pracujeme s žáky dle školního vzdělávacího plánu, učivo opakujeme, fixujeme, stíháme a díky ochotě a šikovnosti našich žáků také věříme, že nenastanou žádné mezery v jejich vzdělávání.
Využíváme vyučovací webové platformy, skrze které přenášíme distanční výuku, např., Studvisor, Škola v pyžamu a další dle možností i individuálních preferencí a zkušeností našich pedagogů. Žáci pokračují v režimu podobném jako ve škole, tzn. učí se od osmé hodiny ranní dle jasně stanoveného rozvrhu. Jelikož jsou žáci pro výuku děleni na skupiny menšího počtu, pedagog se může individuálně věnovat každému, kdo to potřebuje. Primárně se zaměřujeme na hodiny českého jazyka, matematiky a anglického jazyka, mimo to však zvládáme zapojovat i další předměty a učivo prolínáme. V některých případech realizujeme i individuální konzultace a doučování pro žáky, pro které distanční výuka není dostatečná.
Víme, trvá to už moc dlouho, ale nevzdáváme to. Ač je nám líto, jak uzavření škol obecně působí na všechny žáky školou povinné, jsme rádi, že se ti naši perfektně zapojují, a spolu s jejich rodiči pracujeme na tom, aby distanční výuka na dětech nenapáchala žádné velké škody. Především naši žáci si zaslouží velkou pochvalu za snahu a přístup k vyučování. Velmi si vážíme i zmíněné spolupráce s rodiči a jejich trpělivosti. Víme, že není lehké přizpůsobit svůj čas s dětmi se školní výukou. Oceňujeme, že i přes všechna ta dlouhodobá omezení zvládají své děti podporovat. Naši podporu mají stále! Děláme, co je v našich silách, a stále budeme, aby to naši žáci zvládali co nejlépe.
Momentálně (dle posledního uzavření školy od 8. března do 21. března) počítáme s tím, že škola zůstane zavřená a pro všechny žáky bude nadále až do odvolání povinná distanční výuka. Žádáme proto všechny naše školáky i jejich rodiče: Neklesejte na mysli a nenechte se svrhnout do frustrace. I když je to již dlouhá doba omezení, která se dotkla každého z nás, věřme, že se již brzy podaří vše kladně vyřešit. Určitě to takhle není napořád. Jan Amos Komenský s tímto také nepočítal, těžko říci, zda by velkému učiteli byla distanční výuka po chuti, ale my víme, že to zvládneme a naši žáci také!

Pedagogové ZŠ Prosenice

VE ŠKOLCE BYL KARNEVAL

V lednu nás ve školce navštívil krokodýl, želva, čáp, medvěd a spousta dalších zvířátek. Ptáte se, jak se k nám všichni vešli? Odpověď zní: my jsme byli ta zvířátka. Pomocí jógových pozic jsme se naučili správně protáhnout svá tělíčka a motivací nám byla právě zvířátka. Ke kvalitnímu cvičení patří správné dýchání, které jsme si procvičili pomocí bublifuku a různých her.

Celým únorem nás provázel klaun, se kterým jsme počítali, kreslili, psali a učili se novým věcem, ale také jsme si s ním zazpívali, zatancovali a pořádně si zařádili. No a kde jinde než na karnevale, jenž se nesl v duchu pohádek a večerníčků. Rákosníček nám připravil sladké rybaření, Rumcajs střelbu na cíl, Pejsek a Kočička poklad, Krteček stavění komínů, Bob a Bobek kouzelnou skříňku, Víla Amálka tanec atd. V tomto měsíci jsme si užili nejen kouzlo karnevalu a večerníčků, ale také pohádkové zimy. Okolí školky zdobila bílá sněhová peřina, která nás vylákala ven, abychom se mohli poddat zimním radovánkám.

Po měsících plných aktivit a zábavy nám nastal měsíc březen, ten už nám neumožňuje si společně hrát a povídat si, ale dává nám možnost se učit novému. Žijeme ve světě technologií, které nám v této nelehké situaci umožňují se vidět aspoň pomocí monitorů. Ukazuje nám smysl života a tím je, zdraví, čas strávený spolu, smích a osobní kontakt s kamarády. Učí nás vážit si maličkostí, které často považujeme za automatické. I když jsme malí, věřte, že tuto situaci vnímáme stejně jako vy dospěláci.

Přejeme vám úsměv na tváři a hlavně zdravíčko a doufáme, že se ve zdraví všichni brzy setkáme.

Děti z MŠ a Markéta Mikulová, vedoucí učitelka

V ZIMĚ LOVÍME NA DÍRKY

Tak nám skončil rok, který lidem nepřinesl nic moc dobrého. Všichni jsme si zvykli, že se budeme mít čím dál lépe. A ono ejhle! Přijde epidemie, zákazy, nemoci a zakrývání úst. Teď si představte, kdyby ryby chytly covid-19. Měly by zakázáno vylézat z děr a musely by si nasadit roušky... Co teď, jak bychom je chytali? No, naštěstí se nic takového nestalo. Mohli jsme jít k vodě, nahodit udice, otevřít si pivo a s kamarády chválit naše politiky.

Na podzim se nám podařil výlov. Jen je škoda, že to nebyl ten náš tradiční se vším, nač jsme byli zvyklí. Před zimou jsme alespoň vysadili pstruhy, aby naši rybáři neleželi jen doma a mohli si zachytat na dírky. Tento lov má své kouzlo a začíná být velmi populární i mezi našimi členy. „Sedíte u dírky, mrzne, fučí vítr, padá sníh, slivovice vypitá ... a teď nevíte co bude! Pstruh, nebo zamrzlá díra v ledu? No prostě krása!“

Doufám, že letošní rok bude trochu lepší a u rybníka se znovu sejdeme. Prý se blýská na lepší časy ... Ale ještě ani neburácí. Natož, aby pršelo. Přesto věřím, že tu makrelu a pivo si v létě dáme. Letošní rok bude trochu lepší a vše vyjde, jak má.

Petrův zdar

Miroslav Mikula,
Předseda Rybářského spolku Prosenice

Vzpomínky Mgr. Anny Ptačníkové, rozené Kurečkové, na dětství v rodných Prosenicích

Mé jméno je **Anna Ptačníková** a narodila jsem se 22.6.1931 ve Velkých Prosenicích rodičům **Kurečkovým** - **Ignáci** (29.3.1903 – 27.12.1985, říkalo se mu Hynek) a **Anežce** (12.12.1899 – 1.1.1994, rozené Srubkové). Měla jsem ještě starší sestru **Miladu Kurečkovou** (19.9.1929 – 17.5.2020).

Anna Kurečková

Moji rodiče si **v roce 1929 dostavěli na Chmelínku rodinný domek z červených pálených cihel**, číslo popisné 72. Otec plánoval zvětšit hospodářství (po rodičích zdědil jen 1 ha pole), a proto v domě bylo málo obytných místností – velká kuchyň, jedna světnice a vedle síně (chodby) byl „vejmínek“ – jedna místnost. Všechny další prostory byly určeny pro zemědělskou činnost. Velká stodola (průjezd do domu), 2 komory - dolní a horní, na které bylo uskladněno obilí a na trámech na hácích visívalo uzené maso po zabíjačce. Ve dvoře na pravé straně byly chlévy, jeden pro dobytek, druhý pro prase a drůbež. Mívali jsme 1 krávu, 1 jalovičku nebo býčka pro řezníka na maso, v rohu měla své stání koza, kůzlata jsme prodávali a z jednoho bývaly na Velikonoce řízky. Také jsme mívali 5 – 8 slepic, 4 husy, několik kachen a v kotcích králíky. Členem domácnosti byla i kočka Micka a pes Lord, který měl na dvoře prostornou boudu.
Za chlévy byl suchý záchod s odtokem do žumpy a malá prádelna. Nad chlévy byla hůrka, kde se uskladňovala sláma, nad ostatním prostorem velká hůra na seno a svezené obilí, které tam bylo až do doby, než na nás přišlo pořadí s mlácením. Do stodoly (průjezdu) přivezli mlátičku a mlátilo se.

Otcův sen na větší hospodářství skončil právě u elektrické mlátičky dne 5.8.1931, kdy byl na mlácení u Jaroslava Navrátila v Malých Prosenicích. Otce stáhl rukáv jeho košile do mlátičky a on přišel o levou ruku.
Pro moje rodiče to byla velká tragédie. Maminka se musela starat o otcovu maminku, 2 malé děti – já jsem měla tehdy 2 měsíce, sestra 2 roky, a o celé hospodářství.

Ignác Kurečka

Otec si část léčení musil hradit sám, protože nebyl pojištěn, a rodiče se tím velmi zadlužili. Otec prý byl na tom psychicky velmi špatně, ale život šel dál a otec se brzy naučil jednou rukou zvládat všechny práce – kosil tak, že konec kosy si zastrčil za provaz kolem pasu a zvládal to lépe než dvourucí sekáči. V pravé ruce měl velikou sílu, takže udržel pluh a dobře oral.

V létě vstávali rodiče ráno už v 5 hodin, v zimě později. Nejdřív se nakrmil dobytek a drůbež, na nápoj musela mít kráva ohřátou vodu, pak maminka podojila a otec v konvi odnášel mléko do mlékárny v Malých Prosenicích. Do deníčku mu denně zapisovali množství přineseného mléka a za určitou dobu mu mléko propláceli. To byl stálý zdroj příjmů, takže kráva byla vždy na prvním místě. Otec říkával: „Dej krávě do koryta, ona ti to vrátí do dížky“ – to byla nádoba na dojení. Když byl dobytek opatřen, teprve pak se připravovala snídaně. Mívali jsme většinou bílou kávu z cikorky, něčím namazaný chleba nebo koláče. Po zabíjačce se snídávalo vydatněji. K obědu jsme mívali „co dal dům, zahrada a pole“. Na vyvařování nebyl čas, takže to bývala hustá zeleninová polévka, brambory, bramborové šišky s mákem, kapustové karbanátky, drůbež byla jen v neděli, taky králík na smetaně, hrachová kaše, fazolový hrnec. K řezníkovi jsme chodili jen pro hovězí na polévku. V pátek vždycky byly buchty. V neděli nám maminka občas upekla cviboch – piškot. Po zabíjačce bylo maso častěji. K večeři bývaly zbytky od oběda, brambory s mlékem nebo podmáslím, občas

bramborový guláš nebo vaječná smaženice a po zabíjačce chleba se škvarky, tlačenka a rosol s cibulí a octem.
Když jsme se sestrou chodily do Měšťanské školy v Oseku, vstávaly jsme denně v 6 hodin. Do Oseka to byly 4 km a my jsme musely vyjít z domu v 7 hodin, abychom do školy přišly včas. Poslední rok jsme jezdily na kole a vyjížděly jsme v 7.15. Cesty v zimě byly kruté, nebylo dost teplého oblečení, ale s partou školáků se to dalo vydržet.

Obě jsme měly doma stálé povinnosti – zametat dvůr, v sobotu zamést silnici. Nejdřív se musela pokropit vodou, aby se neprášilo. Pásávaly jsme husy na trávníku vedle domu, do korýtka pro drůbež jsme musely stále dolévat čistou vodu, taky psovi do misky, v sobotu čistit boty celé rodině, protože v neděli do kostela se musely blýskat, v sobotu jsme rýžákem musely vydrhnout dřevěný práh u domovních dveří a sidolem vyleštit všechny kliky. Šidit se nedalo, maminka byla velmi přísná.
Samozřejmostí bylo umývat nádobí a zametat kuchyň. Po žních jsme se sestrou chodily sbírat klásky pro slepice na pole sedláků, když z polí odvezli všechny mandele a panáky. Hrabačka neshrabala kratičké klásky a těch zůstalo na polích dost. Na klásky chodila většina dětí z Chmelínka.

Chtěla bych připomenout další místní názvy lokalit, kde měli rodiče pozemek buď vlastní, nebo pronajatý. Pole se pronajímala. Dávala do pachtu a majitel získával pachtovné – poplatek z pronájmu buď v naturáliích, nebo v penězích. Hroušoví a Rybníky jsou známé lokality, my jsme měli ještě pole v Telačníku, v Cihelně, u Lýsek a na trávu jsme jezdili do Ameriky.
Lokalita Telačník se nacházela kousek za mostem přes Struhu a vedla tu polní cesta do Vrbí a Hroušoví. Pár metrů za mostem na levé straně stálo torzo domu bez oken, pouze jedna místnost se zvýšeným stropem, ze kterého trčely 2 velké háky. Od domu vedl kanálek do luk. Bylo mi řečeno, že v tom domě řezníci poráželi telata a krávy, odsud asi název lokality. My jsme tam měli malý pozemek, který chtěl otec změnit v malý sad. Nakoupil asi 14 stromků - jabloně, třešně, hrušně, pracně je zasadil a my děti jsme měly za povinnost v kbelících na vozíku vozit vodu ze Struhy a stromky zalévat. Vždycky nám pomáhali nějací kamarádi, takže to pro nás byla zábava.
Když v Prosenicích vzniklo JZD, tak nám sádek sebrali, že tam někde postaví drůbežárnu. Stromy si mohl otec odvézt, ale nebylo kam, takže většina tam zůstala. Pro rodiče to byla bolestná ztráta. Jako náhrada jim byla nabídnuta nějaká zpustošená zahrada, kterou odmítli. Po roce 1989 jsme dostali od „JZD“ 20.000,- Kč, což ale nemohlo zmírnit hořkost minulých let. Já jsem po roce 1989 požádala o navrácení pozemků, ty jsme získali a nechali je v užívání Moravské akciové zemědělské společnosti. Ta ročně mamince platila pronájem a asi před 10 lety jsme pole „družstvu“ prodali.

Do lokality Cihelna se jelo po silnici do Přerova a tak asi v 1/3 cesty bylo místo „U dvou sloupů“ - byly to sloupy elektrického vedení a v těch místech odbočovala polní cesta směrem k Bečvě. Na levé straně byl hájek v takovém malém dolíku, zřejmě po nějaké těžbě. Dolík byl zarostlý, jezdili jsme tam na trávu a v minulosti se tam mohla těžit cihlářská hlína, odtud asi název Cihelna. Kousek dál jsme měli asi 1 měřici pole. Naproti byl velký třešňový sad pana Křížka.

Milada a Anna Kurečkovy a Libuška Juřenová

Když se po polní cestě jelo dál směrem k Bečvě, byl tam rozlehlý háj, který sahal až k Žebračce. Název Amerika dostala lokalita asi proto, že tam bylo z Prosenic daleko. Název Amerika měla i hospoda na okraji Přerova na pravé straně ulice, kde jsme se často s otcem zastavovali, když jsme šli pěšky do Přerova na trh.
Rodiče jezdili do Ameriky jeden rok na trávu. Pro mne ta cesta byla utrpením, vždycky jsem s otcem musela jet. Měli jsme tehdy jednu krávu a cesta trvala skoro celý den.
Mou povinností bylo olistěnou větví odhánět od krávy hmyz, kterého tam byla spousta. Nejhorší byli ovádi (je to dvoukřídlý hmyz z čeledi ovádovitých, kterých je několik druhů, zde se jednalo o ováda hovězího, jehož samičky sají krev dobytku i lidem. Latinský název tohoto ováda je Tabanus bovinus, larvy žily v bahnité vodě u Bečvy. Hmyz byl asi 2 cm dlouhý, zavalitý, měl širokou hlavu a velké oči). Kousnutí muselo být bolestivé, protože kráva se plašila, vyskakovala a mlátila ocasem. Krev sály pouze samičky. My jsme ovády nazývali „hovada.“ Aby se cesta vyplatila, otec nakosil tolik trávy, co kráva mohla uvézt, a já celou dobu musela neustále hmyz odhánět, což pro mne bylo utrpením, a cestou zpět jsem si nesměla do trávy lehnout a musela jsem jít domů po svých. Po takové cestě kráva 2 dny skoro nedojila, takže po roce jsme do Ameriky přestali jezdit, což jsem moc přivítala, protože pro mne ta cesta byla utrpením.

Když jsme měli krávu, tak maminka doma v máselnici stloukala máslo. Z máslových hrudek uplácala bochánek, ten propláchla vodou a vtlačila do krásně vyřezávané dřevěné formy. Taky balívala máslo do křenového listu, proč, to nevím. Máslo a vajíčka chodila prodávat na trh do Přerova. Na podzim tam rodiče vozili také brambory.

Součástí běžného života bylo také praní velkého prádla, sušení ovoce na křížaly nebo šlapání zelí. Kromě běžného praní se jednou za 3 týdny nebo za měsíc pralo „velké prádlo“. Byla to práce na celý den, v ten den se u nás nevařilo. Já jsem před praním kupovala v obchodě u Gregorů č. 8 mýdlo s jelenem a mořidlo na bílé povlečení (to patřilo k velkému prádlu), dále na prostěradla, ručníky a ubrusy. Prádlo se namáčelo večer před praním. Pralo se v neckách (vaštroku), který se postavil na dvě štokrlata (židle bez opěry). Pralo se v rukách a na valše. V létě se necky občas položily na zem a já se sestrou jsme musely v neckách po tom prádle šlapat. Maminka říkala, že tím šlapáním se uvolňuje špína. Pro mne to byla otročina.
Máchat se chodilo na Struhu U lávky. Když se praly záclony, tak se po vyprání nosily k paní Gregorové. Ta záclony naškrobila a připevnila na velký dřevěný rám. Říkalo se tomu „vytahovat záclony“. Když byly naškrobené moc, tak se nedaly složit, úplně stály.

Na podzim se sušily křížaly - nakrájená jablka, hrušky nebo švestky se daly na lísky, což byly plechy s jemnou průsvitnou síťkovinou na spodní straně. Ovoce jsme sušili v troubě při nízké teplotě.
V zimě se z křížal vařil kompot nebo se mlely a dávaly do buchet. Nejlepší koláče byly hruškové. Ze švestek se ve velkém kotli vařívala povidla. Na to byl speciální kotel s takovou ve zdi upevněnou otočnou „lopatkou“. Při vaření se povidla musela stále míchat, aby se nepřipálila. Povidla se vařila celý den. My jsme chodili vařit povidla k paní Dostálové č. 76, je to dům vedle Zaoralových č. 77. Po uvaření jsem dostala chleba s máslem a čerstvými povidly. Byla to ohromná dobrota.
Na podzim jsme ve škopku šlapali zelí. To se nakrouhalo na velikém vypůjčeném struhadle. Nakrouhané zelí padalo dolů na prostřené prostěradlo. Pak se po částech nabíralo a dávalo do škopku. Každá vrstva se musela dobře ušlapat. Já, Milada i táta jsme si museli umýt nohy a to zelí ve škopku jsme střídavě ušlapávali. Zelí se prokládalo solí, kmínem, vinnými listy a ještě něčím dalším, to už si nepamatuji. Bylo důležité zelí dobře ušlapat, pak se na škopek položil dřevěný poklop, zatížil se velkým kamenem a škopek se přemístil do komory, kde zelí krásně zkvasilo a vydrželo až do jara.

Jako dítě jsem měla hraček poměrně málo. Hadrovou panenku, na kterou mi maminka šila šatičky, dřevěný sportovní kočárek, milovala jsem hadrového šaška a dětskou kuchyňku. Když jsem byla starší, největší radost mi udělala knížka. Číst

jsem uměla dřív, než jsem šla do školy. Knihovnu jsme neměli, ale rodiče odebírali noviny a několik časopisů, taky kalendáře, které jsem ráda pročítala.

V neděli jsme chodívali s otcem do Michalova – to je výletní místo za Žebračkou. S maminkou jsme chodily na návštěvu jejich sourozenců do Předmostí, do Oseka nebo na Veselíčko. Maminka měla 5 sourozenců, otec 4. Nejvíce jsme jezdívali za jeho sestrou Lojzičkou do Hranic, několikrát jsem s ním byla v Uherském Hradišti, část Stonky, za bratrem Františkem, legionářem, kterému po návratu z Ruska bylo umožněno vzdělání a pracoval u soudu v Uherském Hradišti. Měl 3 dcery, ale byly mnohem starší než já. Poznala jsem jen tu nejmladší – Věru.

V rodině se také oslavovaly narozeniny. Já jsem si vždycky přála, aby mi maminka usmažila „Boží milosti“, které jsem milovala. Dorty se u nás nepekly. Kromě praktických dárků jsem dostávala malý peněžní obnos, který jsem utratila za „Kočky v měchu“. To bylo takové „štěstíčko“ - malé barevné trubičky, ve kterých bylo překvapení – spona do vlasů, perličkový panáček, malá kudlička, ozdobný špendlík, náramek z korálků a jiné drobnosti. „Kočky v měchu“ prodávali Gregorovi v obchodě se smíšeným zbožím a nejkrásnější moment byl, když jsem si „štěstíčkem“ mohla zatřepat a zkusit odhadnout, co v něm asi je. „Štěstíčka“ - červená, modrá, zelená, žlutá, bílá - byla umístěna v takovém velikém kole, ze kterého se vytahovala.

Otec, aby si přivydělal, tak v roce 1940 vzal funkci obecního strážníka, ne obecního sluhy, i když de facto obci sloužil. Hlásil obecní zprávy po dědině, uměl precizně bubnovat na obecní buben. Zprávy měl napsány na listu papíru, ale doma se je dopředu učil nazpaměť, kdyby mu vítr papír odnesl, když měl jen jednu ruku. Já se sestrou jsme ho musely zkoušet, jestli zprávy umí.

Také bych chtěla vzpomenout na válečné období. Na všechno byl příděl a vzpomínám na přídělové lístky na obuv, protože jsem nabídla otci, že za „úplatek“ budu za něj ty lístky roznášet. Vydělala jsem na otci peníze a koupila jsem si Povídky B. Němcové a Erbenovu Kytici. Poukázky na boty byly lístky asi tak 8 x 13 cm, na nich bylo jméno a silný úhlopříčný pruh, který určoval druh obuvi. Jiná barva byla pro pracovní boty, jiná pro gumáky, jiná pro vycházkovou obuv. Pamatuji si nejvíc pruh hnědý, to byla asi pracovní obuv.

Za války chodil otec se zvěrolékařem doktorem Enenklem (který bydlel v Malých Prosenicích v domě nad četnickou stanicí) po domácích zabíjačkách. Otec dal za obecní úřad praseti na kůži razítko, to znamenalo, že zabíjačka je povolená, že není „načerno“. Doktor měl prase prohlédnout a zapsat váhu, protože podle té se určovala dodávka sádla. Doktor téměř vždy upravoval váhu ve prospěch majitele. Otec o něm říkával: „Ten doktor je jednou nohou v kriminále.“ Na zabíjačky totiž chodila kontrola. Doktor doporučoval, aby se prase zabíjelo časně ráno. S kontrolou

se počítalo až po 8. hodině, a to už prase viselo bez hlavy a vnitřností, takže skutečná váha už se nedala zjistit.

Otec mi vyprávěl, že jednou, když oral blízko silnice, projížděla kolem dvě auta s politikem Antonínem Zápotockým. Ten, když uviděl jednorukého oráče, vystoupil z auta, šel k otci a podal mu ruku. Ptal se ho, proč nevstoupil do JZD. Otec prý mu řekl, že zatím na svá pole stačí sám. Chtěli si ho vyfotografovat, ale to kategoricky odmítl. U cesty pak někdo soudruhovi Zápotockému očistil boty a auta se rozjela.

Rodiče soukromě hospodařili asi do roku 1959 nebo 1960, pak „dali“ pole a všechno zemědělské nářadí do družstva. To už chovali jenom slepice a několik kachen. Maminka šla do důchodu a dostávala 130 Kč měsíčně. Otec byl zaměstnaný jako hlídač, později jako strážný v cukrovaru.

Já jsem po maturitě na Reálném gymnasiu v Lipníku v roce 1950 odešla z Prosenic a našla nový domov ve Dvorcích u Bruntálu. Na tamější základní škole jsem jako učitelka prožila celý svůj profesní život od 1.9.1950 až do roku 1986 a pak ještě čtyři roky na poloviční úvazek a bylo mi tam moc dobře.
Původně jsem chtěla studovat na Filosofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, ovšem vesnická organizace KSČ v Prosenicích mi nedala doporučení. Proto jsem uvítala možnost absolvovat v letních měsících Státní kurz pro abiturienty při Palackého univerzitě v Olomouci pro 1. stupeň základní školy. Pak jsem dostala „umístěnku“ na školu ve Dvorcích. Kde jsou nějaké Dvorce, jsem netušila. Pomohl mi pan řídící s podrobnou mapou. Vzdělání jsem si pak musela doplnit maturitou na Fučíkově pedagogické škole v Olomouci.
V roce 1964 jsem začala dálkově studovat na Palackého univerzitě v Olomouci 2. stupeň, aprobace dějepis a ruština. Titul Mgr. jsem získala až po roce 1989.
V roce 1955 jsem se provdala za Břetislava Ptačníka, který také učil na škole ve Dvorcích. Do Prosenic jsem jezdila už jenom na návštěvy k rodičům a k mé celoživotní kamarádce Lídě Najmanové, provdané za Mirka Bouchala. Moje děti jezdily do Prosenic na prázdniny.
Sestra Milada až do důchodového věku pracovala jako brusička v Meoptě Přerov a o rodiče se starala až do jejich smrti.

Pokračování v příštím čísle.

Upravil Ing. Milan Pospíšilík

VELIKONOČNÍ OBŘADY V KOSTELE SV. JANA KŘTITELE V PROSENICÍCH

1.4. **Zelený čtvrtek** v 16.30 hod. mše na památku Poslední večeře Páně

2.4. **Velký pátek** v 16.30 hod. Velkopáteční obřady

3.4. **Bílá sobota** od 8.00 do 12.00 hod. otevřený Boží hrob k soukromé Modlitbě, od 18.00 hod. Vigilie, slavnost Zmrtvýchvstání Páně

4.4. **Neděle, slavnost Zmrtvýchvstání Páně** v 7.30 hod.

Připravil Ing. Milan Pospíšilík

MUZEUM PŘIPRAVUJE VÝSTAVU K VÝROČÍ ZALOŽENÍ HANÁCKÉHO PROSÉNKU

Rok 2021 jsme zahájili schůzí muzejní komise 28. ledna na nádvoří obecního úřadu před muzeem. Roušky, rozestupy a ruce – 3R, která nám na jedné straně komplikují život, na straně druhé jsme si na ně už nějak zvykli. Probrali jsme to nejdůležitější, abychom i v tomto nelehkém čase připravili program muzea a zajistili jeho provoz tak, jak nám to pandemická situace umožní.

Na rozdíl od minulého roku, kdy nás v březnu nástup pandemie zaskočil, počítáme již s omezeními kvůli vládním opatřením. Věříme ale, že se situace postupně uvolní a umožní nám obvyklý provoz muzea.

Velikonoční svátky si v muzeu připomeneme velikonoční výzdobou, která doprovodí současně instalovanou výstavu „Proseňáci na cestách“, ta potrvá až do konce dubna. Připravujeme se ještě na návštěvu školy a případné další individuální či skupinové návštěvy, umožní-li to vládní nařízení. V loňském roce jsme nemohli uskutečnit besedu s místními cestovateli, tu odložíme na konec srpna. Interiér muzea láká veřejnost i k pořizování zajímavých fotografií, většinou jde o svatby. Zájem o pořízení fotek také projevila dechová kapela Moravská Veselka. Těší nás to, je to další rozměr, který muzeum může nabídnout.

V průběhu května bude v muzeu rušno. Ukončíme výstavu „Proseňáci na cestách…“ a budeme připravovat novou výstavu zaměřenou na folklórní tradice v obci. Dětský folklórní soubor Hanácké Prosének, zapsaný spolek, slaví letos 20. výročí svého založení. Při této příležitosti připravuje výstavu zaměřenou na hanácký folklór a historii souboru. S přechodem na novou výstavu nás čeká spousta práce, nejenom

s instalacemi exponátů, ale i s úklidem a čištěním rozsáhlých prostor muzea.

Výstavu s názvem „20 let Hanáckého Prosénku“ zahájíme v neděli 30. května. V srpnu pak uskutečníme na dvoře před muzeem ukázky starých řemesel a ručních prací, tentokrát spjatých s tématem výstavy: paličkování, vyšívání, háčkování, předení na kolovrátku, pro kluky sbíjení hraček z dřevěných polotovarů. Koncem srpna bychom konečně chtěli uskutečnit odložené besedy s místními cestovateli. V polovině září, v rámci „Hudebního podvečera“, bychom chtěli nabídnout koncert špičkových hudebníků s doprovodným slovem Vladimíra Dvořáka, což mělo v loňském roce velký úspěch. Počátkem listopadu plánujeme dušičkové „Dny otevřených dveří“. Koncem roku připravíme vánoční výstavu v duchu hanáckých tradic a zvyků.

V obecním rozpočtu máme plánovány finanční prostředky na pořízení kuchyňky v informační místnosti, úpravu střechy proti přívalovým dešťům a další náklady spojené s provozem muzea. V letošním roce plánujeme oživit expozici muzea o tradiční hanácký mužský kroj, obec finančně podpoří jeho pořízení. Děkujeme za podporu.

Plánované akce v Muzeu Prosenice v roce 2021:

21.3.2021	Velikonoce v muzeu (velikonoční výzdoba pro ohlášené návštěvy)
30.5.2021	Zahájení výstavy „20 let Hanáckého Prosénku“
polovina srpna	Ukázky starých řemesel
konec srpna	Beseda s místními cestovateli
září 2021	Hudební podvečer v muzeu
30.-31.10.2021	Dny otevřených dveří v muzeu
prosinec 2021	Vánoce v muzeu

Vážení spoluobčané, přejeme Vám všem pevné zdraví a zveme Vás k návštěvě muzea.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc. – předseda muzejní komise

ÚHRADA POPLATKŮ ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD, STOČNÉ A PSA

Předpis platby obdrží občané začátkem dubna do svých poštovních schránek. **Upřednostňujeme platby poplatků převodem na účet Obce Prosenice**, zaplatit můžete ale i v hotovosti na pokladně Obecního úřadu Prosenice v úřední dny. Splatnost poplatků je **31. květen 2021.**
V případě nejasností, zavolejte na obecní úřad tel: 581 226 034.

Božena Szurmanová, Obecní úřad Prosenice

BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ ODPAD ROSTLINNÉHO PŮVODU JE OPĚT MOŽNÉ ODEVZDAT V ZAHRADĚ ZA OBECNÍM ÚŘADEM

Upozorňujeme občany, že mohou od soboty 20. března a každou další **sobotu od 14.00 do 16.00 hodin** vozit biologicky rozložitelný odpad rostlinného původu ze svých zahrádek do sběrného místa v zahradě za obecním úřadem. Mimo tuto vyhrazenou dobu je odpad možné přivézt po dohodě s vedoucím pracovníkem čety Bohumilem Čtvrtníčkem tel. 735 750 708.

Do biologicky rozložitelného odpadu rostlinného původu (kompostovatelný odpad) patří **tráva, listí, větve a slupky od ovoce a zeleniny**. Odpady živočišného původu, zejména pak zbytky jídel, kompostovat nelze, proto do tohoto odpadu v žádném případě nepatří.

Tato služba je určena pouze občanům Prosenic.

Martina Kolísková, místostarostka

HANÁCKÉ PROSÉNEK OSLAVÍ 20 LET OD SVÉHO ZALOŽENÍ

V době koronavirové by se mohlo zdát, že se čas zastavil, ale v Hanáckém Prosénku čas spíše nabral na obrátkách.
Na webové stránky Obce Prosenice jsme vypracovali prezentaci naší neziskové organizace.
Připravovali jsme Valnou hromadu všech členů našeho zapsaného spolku. Bohužel, nemohli jsme ji v důsledku vládních opatření uskutečnit v tradiční podobě, všechno se projednávalo jen se členy výboru. Tak jsme uplynulý rok vyhodnotili, uzavřeli a současně vypracovali plán na rok letošní. S ostatními členy se kontaktujeme a domlouváme přes sociální sítě.
Plán činnosti jsme sestavili tak jako v ostatních letech, abychom byli připraveni, jakmile nám to situace umožní. Snažíme se být v kontaktu a v rámci možností svou činnost udržet. Děcka už se těší na společné schůzky a nezapomínají. Dokonce se nám podařilo i vynést Smrtku, to ale za přísných bezpečnostních opatření, kdy v podstatě rodinky s dětmi pouze z dálky pozorovaly, jak Klárka s tetou Zdenou hořící Smrtku hází do proudu Strhance. Kvůli velmi chladnému počasí se sněžením bylo přihlížejících méně, nedošlo k žádnému rizikovému kontaktu.

Letošní plán činnosti se liší od všech předchozích tím, že v tomto roce oslavíme 20 let od založení naší neziskové organizace. Náš folklórní spolek vznikl v roce 2000, hned po velkých oslavách 725 let Prosenic. Tehdy obec požádala p. Dokoupilovou, jestli by s mládeží připravila vystoupení s několika hanáckými tanci. Po několikaměsíčních přípravách se to podařilo, krásné hanácké kroje získala k zapůjčení od občanů ze Sušic. Během třídenních oslav mládežníci několikrát vystupovali a byl to krásný zážitek. Hudebním doprovodem k tancům byl zpěv dětí školního sborového zpěvu. Byly to tance: Červené šátečko, Čí je děvče, Tovačov a ještě další. Dětem se to moc líbilo a nakonec se samy přidávaly k tanci. Tvořily dobrou partu a měly zájem v tom pokračovat. V oblasti metodického nácviku jsme požádali o pomoc členy souboru Haná Přerov, kteří nám s rozjezdem folklóru pomohli. Registrace občanského sdružení Hanácké Prosének proběhla v dubnu 2001.

Abychom toto výročí důstojně oslavili, připravujeme v místním muzeu výstavu, kterou si připomeneme svou historii, pěkně rok po roce. Tam se mohou bývalí členové najít na fotkách a připomenout si tak svá dětská léta strávená s písničkou a tancem. Mnozí z nich jsou už dnes dospělí a mají své rodiny, dokonce jsme si na svatbě jedné naší talentované členky i zatancovali.
V Hanáckém Prosénku se kromě folklóru po nějakém čase uchytil i country tanec. Postupně z jedné skupiny dětí vznikly dvě, folklór a country. Country tanci se věno-

vala spíše starší děvčata, dnes vystupují pod názvem PRAKR. Statutárně jsou ale obě skupiny zastřešeny Hanáckým Prosénkem, zapsaným spolkem. Proto i výstava uspořádaná v muzeu bude mít dvě části, část pro folklór a část pro taneční skupinu PRAKR.

Přípravy na výstavu nabírají na obrátkách. Už jsme před dokončením výroby skládacích nástěnek určených pro fotografie, letáky, plakátky a archivní materiály. Prostřednictvím nich si můžeme připomenout i kulturní akce konané v naší obci před lety a společně si zavzpomínat.
Také si návštěvníci budou moci prohlédnout součásti dámských krojů, které muzeu darovali Marie Koláčková, rozená Bartošová, a Josef Lepař. Vystavíme i dětské kroječky, ve kterých se před několika desítkami let chodilo na obecní oslavy tady v Prosenicích. Do muzea je věnovali např. rodina Rybkova, rodina Trhlíkova, Oldřich Gallas, Marcela Zapletálková, Marie Holínská (roz. Kratochvílová).
Další zajímavostí budou i vystavené různé součásti krojů s výšivkou či krajkou, různé druhy šátků a přehozů obyčejných i svátečních a vzácných, které muzeu věnovali např. Marie Kišacová, Marie Plšková, Svatka Skopalová, Marie Dvořáková, Zlatuše Fürbacherová, Jaroslava Veselská, MUDr. Alena Malátková, Zdenka Špatinová, Ladislav Jiříček, Zora Kišacová, Ludmila Klesnilová, Marie Suchánková a další.

Od počátku provozu máme v muzeu vystavený krásný kroj Hany Zatloukalové, který vzbuzuje velkou pozornost a obdiv. K úplnosti expozice nám dosud ještě chyběl mužský hanácký kroj. V současnosti pracujeme na tom, abychom ho sehnali a za pomocí finanční podpory obce Prosenice pořídili, stane se tak součástí inventáře obce. Sehnat starý kvalitní hanácký kroj a navíc za rozumnou cenu není jednoduché. Po dlouhém úsilí se nám nakonec podařilo větší část kroje sehnat, gatě budeme muset nechat ušít a vyšít, také opasek, bez kterého by kroj nebyl úplný. Myslíme si, že v žádném muzeu by neměl chybět kroj, který nese tradici daného místa. Typické sváteční oblečení předků je věc, o které by každý mohl něco vědět.

Výstava bude zpestřena předměty, které k folklóru patří, např. smrtka, tatary, řeh-

tačky a klepače, věnečky a různé předměty potřebné k vystoupením a zábavám na zkouškách a na soustředěních i různé dárkové předměty.

Protože Hanácké Prosének je dětským folklórním souborem, chtěli bychom přivítat i dětské návštěvníky a zpříjemnit jim celou výstavu hračkami ze starých časů. S muzeem Tršice máme domluveno zapůjčení historických dětských kočárků v počtu asi 15 kusů. Výstava by měla být otevřena do konce roku, bude dost času na prohlížení si všeho. Pro děti přichystáme i zajímavé dílničky a nějaké hračky pro jejich bezprostřední zábavu.

VÝZVA:

Chtěli bychom poprosit místní občany o zapůjčení starých hraček, nejlépe z 50. – 60. let minulého století i starší. Hodily by se dřevěné hračky všeho druhu (houpací koně, auta, koloběžky, tahací kačeři, panáčci apod.). Také bychom uvítali starší panenky i kočárky, společenské hry, stará leporela atd. Na zapůjčené hračky se nebude smět sahat. Vybírání hraček k zapůjčení plánujeme na 1. týden v květnu v odpoledních hodinách v muzeu. Budeme to vyhlašovat rozhlasem. Vracet se budou po skončení výstavy. Moc děkujeme.

Děkujeme všem za spolupráci při přípravách výstavy a přejeme pevné zdraví s písničkou na rtech.

Hanácké Prosének Mgr. Zdenka Dokoupilová

NEZAPOMEŇTE NA SČÍTÁNÍ LIDU

Sčítání lidu, domů a bytů je největším statistickým šetřením, které se na našem území koná již od roku 1869. Stejně jako všechna předchozí sčítání v historii samostatné České republiky i Sčítání 2021 zajišťuje Český statistický úřad.

Sčítání lidu, domů a bytů proběhne letos poprvé dvěma způsoby, a to **online vyplněním elektronického formuláře** v termínu od 27. března do 11. května a formou **listinného sčítání vyplněním listinného formuláře** v termínu od 17. dubna do 11. května.

Upřednostňováno je online sčítání, které je snadné, intuitivní a bezpečné. Můžete ho vyplnit odkudkoliv a bez kontaktu se sčítacím komisařem. Sčítací formulář je možné vyplnit i za další členy vaší rodiny, stačí se domluvit. Musíte však znát situaci v domácnosti a také požadované osobní údaje jejích členů, například jméno, rodné číslo nebo číslo osobního dokladu vydaného Českou republikou (občanský průkaz, cestovní pas nebo doklady vydané cizincům) a datum narození, a dále informace pro osobní část formuláře, například první bydliště po narození, informace o vzdělání či zaměstnání. Online formulář můžete pomoci vyplnit i někomu jinému, kdo to sám nezvládne.

Každý, kdo se nesečte online (přes internet), musí vyplnit a odevzdat papírový formulář. **S listinnými formuláři budou komisaři chodit od 14.4. do domácností**, které nebudou mít elektronické sčítání podané. Budou mít stále aktualizované informace. Tedy budou listinnou formu nabízet všem, kteří nebudou sečteni. Pokud se dotyčný bude chtít sečíst elektronicky přes internet po 14.4., tak listinný formulář nepřevezme. Komisaři budou chodit až do 11.5.2021. Vyzvednout formulář a obálku si můžete také sami na kontaktním místě. Při vyzvednutí formuláře je nutné sdělit adresu, kde bydlíte (a případně i byt) a ke které bude formulář přiřazen načtením čárového kódu. Přepážka kontaktního místa je označena logem Sčítání 2021. Na těchto místech lze vyplněný listinný formulář také odevzdat. Vyplněný formulář v obálce odevzdejte nejpozději do 11. 5. 2021 na poště nebo ho vhoďte do poštovní schránky. Obálka s logem Sčítání 2021 má předtištěnou adresu a její odeslání je zdarma.

Tel. číslo na info linku, kam je možné zavolat o radu: 253 253 683 (běžná pevná linka) či 840 30 40 50 (zpoplatněná bílá linka)

Výsledky v podobě definitivních výstupů budou k dispozici bezplatně. Bližší informace o sčítání i konečné výsledky najdete na www.scitani.cz.

Martina Kolísková, místostarostka

NOVÝ ZÁKON O ODPADECH MLUVÍ JASNĚ, NETŘÍDĚNÍ ODPADU NÁS VYJDE DRAHO

Kolik komunálního odpadu jsme za rok 2020 vyprodukovali v Prosenicích:

Druh odpadu	Množství v tunách	Množství v kg na osobu	Poměr tříděného a netříděného odpadu
Směsný odpad	163,840		
Ostatní odpad	27,3545		
Celkem netříděný odpad	**191,1945**	**240,5**	**65,05 %**
plasty	8,638	10,9	
papír	1,208	1,5	
kovy	6,220	7,8	
sklo	12,210	15,4	
textil	3,063	3,9	
Jedlý olej	0,093	0,1	
Biologicky rozložitelný odpad	71,2	89,6	
Celkem tříděný odpad	**102,632**	**129,2**	**34,95 %**
celkem	**293,8265**	**369,7**	

Co ukládá nový zákon o odpadech č. 541/2020 Sb. do příštích let?

Už od roku 2025 musí recyklovatelné složky komunálního odpadu (papír, plasty, sklo, bio odpad…) tvořit alespoň 60 %. Směsného odpadu v popelnicích, objemného, nebezpečného atd. tedy smí být jen 40 % z celkového množství. Z tabulky, která ukazuje množství odpadů v Prosenicích za rok 2020 je zřejmé, že poměr recyklovatelných odpadů a odpadů ostatních by platné legislativě nevyhověl.

Dokonce o pět let později, v kalendářním roce 2030 a následujících letech musíme vytřídit 65 % a od roku 2035 alespoň 70 %. Pokud se nám to nepodaří, čeká nás citelné finanční znevýhodnění už tak drahé služby. Prostě budeme za svoz odpadu muset zaplatit mnohem více.

Další tabulka nám ukazuje, kolik zbytkového odpadu (směsný a objemný) na obyvatele můžeme uložit na skládku, aby tento odpad by zařazen do dílčího základu za komunální odpady. Odpad nad toto množství bude zařazen do sazby využitelných odpadů, která je

pro rok 2021 vyšší o 60 % a poté se bude nadále výrazně zvyšovat. V roce 2025 pak bude vyšší o 200 %.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v kg	200	190	180	170	160	150	140	130	120

Jaké jsou aktuální ceny komunálního odpadu v naší obci?

Komunální odpad Technické služby města Přerova		cena za tunu bez DPH pro rok 2021
uložení odpadu	Finanční rezerva	145,- Kč
	Likvidace odpadu	475,- Kč
	Poplatek za uložení odpadu	800,- Kč (při splnění limitu 200 kg na obyv. je částka snížena na 500,- Kč)
Jízda (jeden svoz)		2330,- Kč

Komunální odpad a velkoobjemový odpad (hřbitov, sběrný dvůr) SUEZ CZ a.s.		cena za tunu bez DPH pro rok 2021
uložení odpadu	Finanční rezerva	145,- Kč
	Likvidace odpadu	500,- Kč
	Poplatek za uložení odpadu	920,- Kč
Jízda (jeden svoz)		dle aktuálního dopravce

Po dvě desítky let v naší obci byl vybírán poplatek způsobem, který motivoval občany k hospodárnějšímu nakládání s odpady. Stanovena byla výše poplatku na osobu ve vztahu k objemu popelnice a četnosti svozu. Aktuální minimální výše poplatku na osobu je 300,- Kč. Systém nám umožňoval zapojit do systému obyvatele bez ohledu na místo trvalého pobytu. Nový zákon nadále neumožňuje takovýto systém provozovat. Nadále budeme nuceni vybírat poplatky pouze od osob s trvalým pobytem v obci. S ohledem na dramatický nárůst cen a poplatků za svoz, likvidaci a uložení odpadu očekáváme, že se v příštím roce může jednat o navýšení poplatku na osobu o 75 až 100%.

Dodržet zákonem stanovený poměr vytříděného recyklovaného odpadu proti ostatnímu nebude snadné. Udržet nevytříděný odpad pod 200 kg na osobu určitě také ne. **Pokud však nechceme, aby naše poplatky za odpady v dalších letech rostly o stovky procent, musíme množství odpadu z našich domácností snížit.** Je to opravdu na každém z nás.

Velmi důležité také je, aby mezi tříděný odpad nebyl odkládán typ odpadu, který tam nepatří. Toto jednání způsobuje další nárůst poplatků za odpad. Nejen z těchto důvodů, ale zejména kvůli nezodpovědné a laxní státní politice, která zákony vynucuje třídění, ale nadále nedostatečně neřeší koncepci nakládání s vytříděným odpadem, obce musí za každý kilogram vytříděného odpadu zaplatit. V minulosti naopak za každý kilogram inkasovaly peníze. Jistě se ptáte proč tedy třídit? Právě proto, že ceny směsného komunálního odpadu nepoměrně a raketově porostou oproti „relativně mírným" cenám za tříděný odpad.

Následující tabulka porovnává výši poplatků za odpad v obcích v okolí. Většina z uvedených obcí již potvrdila zvýšení oplatku od 1.1.2022.

obec	Poplatek za odpad na osobu za rok 2020
Prosenice	od 300,- Kč (dle nastavené frekvence svozu)
Buk	490,- Kč
Lazníky	420,- Kč
Osek nad Bečvou	880,- Kč (zaveden motivační a evidenční systém pro odpadové hospodářství)
Pavlovice	550,- Kč
Přerov	700,- Kč
Radslavice	480,- Kč / do 6 let 260
Radvanice	460,- Kč
Sobíšky	600,- Kč
Veselíčko	450,- Kč

Postupně budou navyšovány počty všech typů sběrných nádob na tříděný odpad. V letošním roce přibyly 2 x 1100 l kontejnery na plasty (1 x na parkovišti u kostela a 1 x u jednoty v ul. Na Loukách). V ul. U Nádraží byl nově umístěn kontejner 1100 l na sklo, u jednoty v ul. Na Loukách a v ul. Na Chmelínku jsou nově kontejnery 600 l na kovy (plechovky i jiný drobný kovový odpad, nikoliv baterie!).

Prosíme tedy, třiďme hlavně správně a pokud to jde, nevytvářejme zbytečný odpad...

L. Zatloukal, starosta, M. Kolísková, místostarostka

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea:

leden	75 let	Kratochvíla Vladimír
	90 let	Huňková Otílie
	80 let	Endlinger Maxmilián
	96 let	Hrubíčková Jarmila
únor	90 let	Lakomá Marie
	75 let	Bartlová Marie
	75 let	Zedek Vítězslav
březen	75 let	Endlingerová Marie
	75 let	Sajdlová Zdenka

B l a h o p ř e j e m e !

Narozené děti:

únor	Marek Baďura
	Eliška Vyňuchalová

B l a h o p ř e j e m e !

Úmrtí:

prosinec	Jiřina Mádrová	60 let
	Luboš Spáčil	55 let
leden	Božena Baitarová	88 let
březen	Božena Zatloukalová	81 let
	Ladislav Skřička	86 let
	(předseda MNV Prosenice z období 1981 až 1990)	
	Emílie Koláčková	94 let

V z p o m í n á m e !

PROSENICE V NAŠICH VZPOMÍNKÁCH

Kulturní a pro mnohé i pracovní život se zastavil. Pro většinu z nás, kteří nepatříme mezi vyhraněné introverty, není snadné dlouhodobě vydržet bez kontaktu s přáteli. Chybí setkávání se, společné aktivity, kulturní vyžití, sportování … Máme více času vzpomínat.

Pojďme se prohrabat svými fotoarchivy a vybrat fotografie, které mohou připomenout pěknou chvilku i ostatním. Můžeme se znovu projít místy v obci, která čas změnil, zavzpomínat na dětské kolektivy dnešních dospěláků, kolektivy z cukrovaru, družstva, ve vzpomínkách znovu protančit ples …

V každém vydání zpravodaje bychom rádi zveřejnili nějaké takové vzpomínkové snímky. Fotografie ve formátu jpg nebo pdf můžete posílat na e-mail martinakoliskova@email.cz nebo je přineste na obecní úřad k naskenování. Rádi budeme zajímavé snímky do zpravodaje zařazovat.

Foto Fr. Olejníček, ulice Na Chmelínku

Počátkem roku byla provedena rekonstrukce střechy budovy za ve dvoře základní školy. Do budovy dlouhodobě zatékalo a trámy byly silně poškozeny. Společně s budovou dostala novou střešní krytinu také pergola. Původně byla střecha pergoly spádována na přilehlou zídku, kterou stékající voda při dešti poškozovala. Nyní tyto stavby opět najdou své uplatnění a využití. Pergola může sloužit i jako místo pro výuku dětí v teplých slunečných dnech.

Na obrázku je znázorněn návrh územní studie v lokalitě Na Loukách (v územním plánu označenou jako Z12). Po zapracování drobných úprav bude návrh následně procházet schvalovacím procesem. Součástí studie je také návrh na úpravu stávající ulice Na Loukách (před zdravotním střediskem a jednotou) s ohledem na zklidnění dopravy, nový chodník, parkovací místa a zeleň.

Název: Zpravodaj obce Prosenice (periodický tisk územně-samosprávného celku).
Četnost vydáváni: 3 x ročně. **Ročník:** XXVII. **Číslo:** 1/2021.
Vydavatel: Obec Prosenice, Na Návsi 10, 751 21 Prosenice, IČO: 00301809.
Místo vydávání: Obecní úřad Prosenice, Na Návsi 10, 751 21 Prosenice. **Den vydání:** 1.4.2021.
Evid. číslo: MK ČR 12614. Dodávané číslo je zdarma.
Redakční rada: Bc. Luboš Zatloukal, DiS., Martina Kolísková, Božena Szurmanová